

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/192/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206454
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8513206454.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., IČO: 35697270, Metodova 8, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanej E. K., nar. X.XX.XXXX, T. XXX/X, H., okres J. Q., o zaplatenie 3.691,53 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.327,57 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.327,57 eur za obdobie od 25.5.2012 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach vo výške po 60,- eur mesačne splatných vždy 28.-ho dňa príslušného mesiaca počnúc splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Náhradu trov konania súd účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.11.2013 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.691,53 eur pozostávajúcej z náhrady škody vo výške 356,- eur, predstavujúcej rozdiel medzi predajnou cenou a tzv. akciovou cenou žalobcom žalovanej pri uzavretí dodatku zo dňa 19.2.2010 k zmluve o pripojení poskytnutého mobilného telefónu a zo zostatku nezaplatennej ceny poskytnutých služieb podľa účastníkmi uzavretých zmlúv o pripojení vo výške 33.335,53 eur. Žalobca tiež uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej istiny vo výške 9 % ročne od 25.5.2012 do zaplatenia a požadoval aj náhradu trov konania. Pojednávanie nariadeného na deň 27.2.2014 sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, pričom o odročenie pojednávania nežiadali, preto súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

Žalovaná sa k veci samej vyjadrila na pojednávaní dňa 27.2.2014, kde uviedla, že mala so žalobcom uzavreté dve zmluvy o pripojení, využívala podľa nich služby a došlo k tomu, že ich nemala ako splácať. Poukázala na to, že má dve maloleté deti, jej manžel je už asi pol roka nezamestnaný a ona od ukončenia rodičovskej dovolenky (mladší syn má štyri roky) nemá

.žiadne príjmy okrem prídavkov na deti spolu mesačne okolo 40,- eur, požiadali o priznanie dávky v hmotnej núdzi, bývajú u manželových rodičov kde prispievajú na náklady po 50,- až 60,- eur mesačne, na stravu vynaložia 100,- až 150,- eur mesačne, platia poplatky spojené so školskou dochádzkou staršieho syna po 30,- eur mesačne, pomáhajú im príbuzní žalovanej, požiadala preto o možnosť splácať dlžné sumy v splátkach po 60,- eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením obsahu podanej žaloby, k nej pripojených záznamov z informačného systému žalobcu, podania označeného ako detaily k SOS, kópie zmluvy o pripojení č. A0597159 z 2.12.2002 a dodatku k uvedenej zmluve o pripojení uzavretého dňa 19.2.2010 a prílohy č. 1 k dodatku k zmluve, kópie zmluvy o pripojení č. A3278645 zo dňa 10.10.20074, pokusu o pokonávku zo dňa 10.5.2012 a súvisiacej doručky zo 17.5.2012, k žalobe pripojených opisov faktúr, všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej tiež iba „všeobecné podmienky“), informatívnych výpisov žalobcu a jeho právneho zástupcu z obchodného registra, podania žalobcu doručeného súdu 20.12.2013 a k nemu pripojeného plnomocenstva, podania substitučného právneho zástupcu žalobcu doručeného súdu 21.2.2014 a k nemu pripojeného prehľadu z internej evidencie žalobcu, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 2.12.2002 zmluvu o pripojení č. A0597159 a dňa 19.2.2010 dodatok k uvedenej zmluve o pripojení bližšie špecifikujúci ich práva a povinnosti. Žalobca poskytol žalovanej pri uzavretí dodatku mobilný telefón zn. Nokia N97mini za cenu 149,- eur, pričom predajná cena uvedeného telefónu u žalobcu v tej dobe mala byť podľa žaloby 505,- eur. Ďalej sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej služby v zvolenom účastníckom programe (Balík All Inclusive). Žalovaná v lehote splatnosti nezaplatila cenu žalobcom jej podľa uvedenej zmluvy a dodatku poskytnutých služieb vyúčtovaných faktúrami č. 2139168411 z 15.1.2012 splatnou 29.1.2012, č. 2142621259 zo 16.2.2012 splatnou 1.3.2012 spolu vo výške 187,05 eur a sumu žalobcom požadovaného poplatku za odpojenie vyúčtovaného faktúrou č. 2146030531 zo 16.3.2012 splatnou 30.3.2012 vo výške (s DPH) 3,98 eur. Ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení obsahujúce dohodu o zmluvnej pokute bolo v inom súdnom konaní vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, na čo poukázal samotný žalobca v podanej žalobe, domáhal sa preto vo vzťahu k sume 356,- eur (rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu a určenou akciovou cenou poskytnutého mobilného telefónu pri uzavretí dodatku zmluvy o pripojení) jej zaplata z titulu náhrady škody, z ktorej sumy však požadoval zároveň aj zaplata úroku z omeškania odo dňa 25.5.2012, teda odo dňa, kedy mala byť žalovaná v omeškani so splnením záväzkov v zmysle pokusu o pokonávku zo dňa 10.5.2012, z obsahu ktorého však vyplýva, že uvedeným pokusom o pokonávku žalovanú, okrem iného, nevyzýval na žiadnu náhradu škody, ale na zaplata sumy 650,- eur z titulu zmluvnej pokuty.

V zmysle bodu 3.7 vyššie uvedeného dodatku k zmluve o pripojení žalovaná vyhlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný za cenu rovnajúcu sa rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle uvedeného dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazala užívať služby poskytované prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v danom dodatku (24 mesiacov - doba viazanosti) pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov v čl. 2 bodoch 2.2, 2.3 alebo 2.4 dodatku) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu, aj s ohľadom

.na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu. V zmysle bodu 2.2 písm. b/ dodatku k zmluve o pripojení sa žalovaná zaviazala počas doby viazanosti mať aktivovanú na SIM karte program takej kategórie, alebo ich kombináciu, tam uvedených účastníckych programov, u ktorých je výška súčtu mesačného poplatku (vrátane DPH) rovná alebo vyššia ako 38,01 eur. V zmysle bodu 2.3 dodatku sa žalovaná zaviazala zotrvať po dobu 24 mesiacov od uzavretia dodatku v zmluvnom vzťahu so žalobcom a využívať služby v súlade so svojimi záväzkami a zároveň, že neuskutoční úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (písm. a/ bodu 2.3. dodatku), že nepožiada o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (písm. b/ uvedeného bodu

dodatku), že sa nedopustí konania, alebo svojím konaním nedá podnet alebo neumožní také konanie, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy, alebo ju vypovedať, alebo na základe ktorého by bol žalobca oprávnený v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť mu poskytovanie služieb (písm. c/ uvedeného bodu dodatku), ako aj že bude mať na SIM karte aktivovaný účastnícky program (resp. taký variant) alebo kombináciu programov, že nedôjde k porušeniu jej záväzku podľa bodu 2.2 dodatku (písm. d/ bodu 2.3 dodatku). Bod 2.4 upravoval povinnosti účastníka zmluvy o pripojení, ktorý preniesol svoje číslo k žalobcovi od iného poskytovateľa obdobných služieb, čo však

vzhľadom na telefónne číslo pridelené žalovanej k vypožičanej SIM karte pri uzavretí zmluvy a dodatku k nej nebol prípad žalovanej.

Účastníci konania taktiež uzavreli dňa 10.10.2007 zmluvu o pripojení č. A3278645, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú podľa jej obsahu Všeobecné podmienky spoločnosti Orange Slovensko, a.s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby, Cenník a informácie o poskytovaných službách. Predmetom zmluvy sú účastnícky program Paušál 0 Sk a služby CLIP, Blokovanie hovorov na ATX do 30,- Sk, Blokovanie hovorov na ATX nad 30,- Sk. Žalobca poskytoval žalovanej podľa tejto zmluvy služby, za ktoré nezaplatila v lehote splatnosti cenu vyúčtovanú faktúrou č. 2139168536 z 15.1.2012 splatnou 29.1.2012 v celkovej výške 4.087,57 eur, cenu vyúčtovanú faktúrou č. 2142621384 zo 16.2.2012 splatnou 1.3.2012 vo výške 12,95 eur a nezaplatila v lehote splatnosti ani žalobcom v súvislosti s touto zmluvou jej vyúčtovaný poplatok za odpojenie vo výške 3,98 eur (vrátane DPH) vyúčtovaný faktúrou č. 2146030656 zo 16.3.2012 splatnou 30.3.2012.

Žalovaná podľa vyššie uvedeného nezaplatila v lehote splatnosti spolu jej vyúčtovanú sumu 4.295,53 eur, na ktorej zaplatenie, vrátane zaplata zmluvnej pokuty ako je uvedené vyššie vo výške 650,- eur, ju žalobca dodatočne vyzval ešte pokusom o pokonávku zo dňa 10.5.2012, podľa ktorého jej určil lehotu na zaplataenie do 24.5.2012. Pokus o pokonávku bol žalovanej doručený dňa 17.5.2012; do podania žaloby zaplatila žalovaná iba časť dlžnej sumy (žalobca požadoval žalobou zaplataenie ceny služieb / vrátane toho i poplatkov za odpojenie/ spolu vo výške 3335,53 eur /ďalšiu časť žalovanej istiny vo výške 356,- eur žiadal z titulu náhrady škody/, ako je uvedené vyššie, táto položka podľa faktúr predstavovala spolu 4.295,53 eur, z toho vyplýva, že žalovaná pred podaním žaloby uhradila časť dlžnej sumy vo výške spolu 960,- eur), po podaní žaloby žalovaná, podľa vlastného vyjadrenia na pojednávaní, neuhradila už žiadnu sumu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež iba „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplataenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškani s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že podaná žaloba je dôvodná iba čiastočne.

V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (v uznesení 1C/192/2013-47 zo dňa 20.1.2014, ako aj na pojednávaní 27.2.2014, ktorého sa nezúčastnil zo subjektívnych dôvodov tak on, ako ani jeho právny zástupca) nepredložil žiadne relevantné dôkazy o tom, že mu skutočne vznikla žalobou požadovaná škoda a práve v žalovanej výške 356,- eur (na tom nemení nič ani obsah podania učineneho substitučnou právnou zástupkyňou žalobcu a doručeného súdu dňa 21.2.2014, kde sa opäť popisuje uzavretie zmlúv, základné záväzky účastníkov, blokovanie SIM kariet - čo podľa súdu mohlo a malo byť podrobne popísané už v samej žalobe, poukazuje sa na to, čoho sa žalobca domáha v konaní a konštatuje sa ako v žalobe, že má za to, že mu škoda vznikla a preukázal jej vznik, porušenie povinností žalovanou a príčinnú súvislosť medzi nimi a vznikom škody - podľa súdu ide vzhľadom na obsah tohto podania a náležitosti, ktoré mala mať samotná žaloba podľa príslušných ustanovení O.s.p., o absolútne neúčelné podanie - o tom však podrobnejšie pri odôvodnení výroku o nepriznaní trov konania).

Cena, ktorú zaplatila žalovaná za poskytnutý mobilný telefón podľa dodatku k zmluve o pripojení č. A0597159 predstavovala 149,- eur, pričom jeho cena bez poskytnutej zľavy mala predstavovať 505,- eur (doklad, že žalobca v rozhodnom čase predával dotknutý mobilný telefón práve za takúto cenu žalobca súdu v celom konaní nepredložil, pričom v tomto smere za relevantný doklad nepovažuje súd ani výpis označený ako „detaily k SOS“ kde je takáto predajná cena síce taktiež uvedená, avšak tento doklad nie je relevantným dôkazom o tom, že v čase poskytnutia mobilného telefónu žalovanej bola všeobecná hodnota, t.j. nie iba cena určená žalobcom ako jeho predajná cena, takejto veci práve vo výške 505,- eur). Rozdiel medzi uvedenými sumami ako škodu mala žalovaná spôsobiť žalobcovi podľa

.tvrdení žalobcu v podanej žalobe, i podaní doručenom 21.2.2014, tým, že získala mobilný telefón za zvýhodnenú cenu tak, že podpisom dodatku k zmluve o pripojení sa zaviazala používať služby, platiť za ne po dobu viazanosti a následne porušila svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalobca však v tomto konaní nijako nepreukázal, že medzi ním a žalovanou došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu pred dohodnutou dobou viazanosti (nepreukázal akým spôsobom k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo /zmluva bola pritom uzavretá písomne a teda podľa platnej právnej úpravy v zmysle OZ možno takúto zmluvu ukončiť iba písomným právnym úkonom/ - nebol predložený doklad o žiadosti žalovanej o vypožičenie SIM karty z prevádzky - bod 2.3 písm. b/ dodatku k zmluve o pripojení či iný úkon žalovanej smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy/ dodatku - bod 2.3 písm. a/ dodatku k zmluve o pripojení, ani doklady o vypovedaní zmluvy či odstúpení od nej zo strany žalobcu - bod 2.3 písm. c/ dodatku k zmluve o pripojení). Žalobca teda v konaní nepreukázal žiaden spôsob riadneho úplného ukončenia zmluvného vzťahu so žalovanou pred uplynutím doby viazanosti ako vyplývajú z písm. a/, b/ či c/ bodu 2.3 dodatku k zmluve o pripojení, ako ani z bodu 2.4 uvedeného dodatku, taktiež ani porušenie povinností žalovanej podľa bodu 2.2 dodatku, pričom súd nemôže akceptovať prípadné tvrdenia, že k vzniku škody na strane žalobcu dochádza neplatením ceny žalovanou za služby, nakoľko v dôsledku nepreukázania vyššie uvedených skutočností treba odpojenie, poplatok za ktoré bol žalovanej vyúčtovaný faktúrou č. 2146030531, podľa súdu hodnotiť iba ako dočasné prerušenie poskytovania služieb podľa zmluvy (písm. c/ bodu 2.3 dodatku), počas ktorého však žalobca žalovanej služby neposkytuje a teda žalovaná nemá po tomto odpojení (ktoré vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti o nepreukázaní úplného ukončenia zmluvného vzťahu možno považovať len za „dočasné“) reálne za aké služby platiť, k čomu treba poukázať aj na ustanovenie bodu 2.6 dodatku k zmluve o pripojení, v zmysle ktorého možno vyvodiť, že doba od tohto odpojenia sa nezapočítava do doby viazanosti, teda je dôvodné predpokladať ďalšie pokračovanie zmluvného vzťahu (v dôsledku uvedeného nemal súd preukázané ani, že by žalovaná porušila právnu povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby). Teda žalobca nepreukázal ani podstatnú okolnosť, na základe ktorej sa domáha náhrady škody - a to úplnú nemožnosť ďalšieho využívania služieb žalovanou po dohodnutú dobu viazanosti (resp. po jej zvyšok). Preto súd podanú žalobu v časti sumy 356,- eur požadovanej z titulu náhrady škody zamietol. Zároveň zamietol súd žalobu aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy, pretože pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie uvedenej sumy, nemožno priznať ani právo na úroky z omeškania z nej.

Čo sa týka požadovaného zaplatenia časti istiny vyúčtovanej žalovanej (v rámci zmluvného vzťahu založeného zmluvou č. A0597159 a jej dodatku z 19.2.2010) vo výške 3,98 eur z titulu poplatku za odpojenie vyúčtovaného žalovanej faktúrou č. 2146030531 poukazuje súd na to, že súdu však nebol v tomto konaní predložený jediný dôkaz o tom, že by takýto poplatok, teda z uvedeného dôvodu a v

uvedenej výške, bol medzi žalovanou a žalobcom dohodnutý, kde opäť súd poukazuje na poučenie dané žalobcovi podľa § 120 ods. 4 O.s.p. v uznesení 1C/192/2013-47 zo dňa 20.1.2014, ako aj vyhlásené na pojednávaní 27.2.2014). Súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedený poplatok, pričom súd zároveň poukazuje na definíciu pojmu služba v bode 1.8 predložených všeobecných podmienok, kde z pohľadu súdu odpojenie nemožno považovať za službu podľa uvedenej definície a osobitne za službu poskytujúce žalovanej určitý prospech, za ktorú by teda bola žalovaná povinná platiť. Samotné odpojenie je pritom nepochybne určitým nástrojom žalobcu ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov žalovanej, resp. zabrániť

.poskytovaniu ďalších služieb do úhrady jej záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Odpojenie je teda výlučne nástrojom určitej ochrany samotného žalobcu, nie službou v prospech žalovanej. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v tejto časti žalovanej istiny (z titulu poplatku za odpojenie - žalobca totiž neuviedol súdu na aké konkrétne nároky započítal žalovanou pred podaním žaloby už uhradenú časť dlhu, preto súd má za dôvodné, aby prípadne k započítaniu na takúto neoprávnenú položku nedošlo, zamietnuť žalobu v tejto časti s poukazom na nedôvodnosť samotného požadovania poplatku za odpojenie ako je odôvodnené vyššie) a vzhľadom na nepriznanie práva na jej zaplatenie nepriznal žalobcovi ani právo úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy (3,98 eur), nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

Čo sa týka požadovaného zaplatenia časti istiny vyúčtovanej žalovanej (v rámci zmluvného vzťahu založeného zmluvou č. A3278645 z 10.10.2007) vo výške 3,98 eur z titulu poplatku za odpojenie vyúčtovaného žalovanej faktúrou č. 2146030656 poukazuje súd obdobne na dôvody uvedené v predchádzajúcom odseku, na základe ktorých žalobu i v tejto časti zamietol a vzhľadom na nepriznanie práva na zaplatenie tejto sumy (3,98 eur) nepriznal žalobcovi ani právo úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny (opätovne súd zdôrazňuje, že žalobca neuviedol súdu na aké konkrétne nároky započítal žalovanou pred podaním žaloby už uhradenú časť dlhu, preto súd má za dôvodné, aby prípadne k započítaniu na takúto neoprávnenú položku ani nedošlo, zamietnuť žalobu v tejto časti s poukazom na nedôvodnosť samotného požadovania tohto poplatku za odpojenie ako je odôvodnené vyššie).

Čo sa týka ďalších súm vyúčtovaných žalobcom žalovanej faktúrami č. 2139168411, č. 2139168536, 2142621384 a č. 2142621259, spolu vo výške 4.287,57 eur, má súd za to, že ide o ceny za služby spĺňajúce podľa súdu definíciu pojmu služby v zmysle bodu 1.8 všeobecných podmienok, a to aj s ohľadom na ich popis v jednotlivých vyššie uvedených faktúrach. Žalovaná uvedené ceny nijako nenamietala. Poukázala však na to, že časť dlhu už uhradila, pričom z obsahu žaloby vyplýva, ako je už spomenuté vyššie, že čiastočná úhrada žalovanej bola 960,- eur. Žalobca neuviedol v celom konaní, na aký konkrétny nárok (resp. na dlh podľa ktorej z uvedených faktúr danú úhradu žalovanej, alebo jej časť) započítal, čo však v danom prípade nevytvára žiadnu neistotu (i s poukazom na to, že žalobca požaduje úrok z omeškania z tejto (dôvodne požadovanej) časti istiny za služby od rovnakého dátumu. Preto súd prihladnúc na zrejmu výšku žalovanou už vykonaných úhrad pred podaním žaloby, ako aj prihladnúc na vyššie uvedené zamietnutie žaloby v častiach požadovanej náhrady škody a poplatkov za odpojenie, zaviazal žalovanú na zaplatenie zostatku dlžných súm za žalobcom jej poskytnuté služby, ktoré jej boli vyúčtované faktúrami č. 2139168411, č. 2139168536, 2142621384 a č. 2142621259, teda na zaplatenie sumy 3.327,57 eur.

Žalobca umožnil žalovanej uhradiť jej záväzky ešte v dodatočnej lehote v zmysle pokusu o pokonávku z 10.5.2012, a to do 24.5.2012, čo však žalovaná čo sa týka stále dlžnej sumy doposiaľ neurobila a s úhradou sumy 3.327,57 eur je tak naďalej v omeškani. Preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie ako aj úroku z omeškania zo sumy 3.327,57 eur, vo výške 9 % ročne (súčet základnej úrokovej sadzby ECB platnej k prvému dňu omeškania každej časti z dlžnej istiny 3.327,57 eur podľa splatnosti v zmysle príslušných faktúr, t.j. 1 %, a 8 percentuálnych bodov - § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), a to iba za obdobie uplatnené samotným žalobcom, t.j. od 25.5.2015 do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 1, ods. 2 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

O trovách konania rozhodol súd tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, a to postupom podľa § 150 ods. 1 O.s.p., kde dôvody hodné osobitného zreteľa videl práve v dlhodobej finančne nepriaznivej situácii žalovanej a jej rodiny, pričom má za to, že vzhľadom na zverejňované výsledky žalujúcej spoločnosti, nebude jej majetková sféra týmto postupom nijak vážne dotknutá, osobitne i s poukazom na to, že v danom konaní by bolo prípadne možné za účelne vynaložené trovy považovať jedine zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania, nakoľko v danom prípade bola podaná klasická formulárová žaloba v podobe, v akej ich podával súdu samotný žalobca v minulosti priamo prostredníctvom svojich zamestnancov (konkrétne i JUDr. Františka Hajdu, ktorý ako právnik a zamestnanec žalujúcej spoločnosti - viď obsah plnomocenstva z 15.3.2013 - v mene žalobcu na základe plnomocenstva udeleného mu štatutármi žalobcu, splnomocnil na zastupovanie žalobcu v tejto veci spoločnosť Bobák, Bollová a spol., s.r.o.) a kde samotný obsah žalôb sa mení iba v identifikačných údajoch žalovaných, uzavretých zmlúv, faktúr či vo výške dlžných súm a doby omeškania, teda ide o žaloby v zásade obsahovo zhodne štruktúrované, pričom žiadnu pridanú hodnotu zo samotného právneho zastúpenia žalobcu v tomto konaní oproti veciam, kde žalobca konal priamo cestou svojich zamestnancov a teda i účelnosť trov právneho zastúpenia žalobcu v tomto konaní súd v danej veci nevidí. Osobitne s poukazom na obsah podania doručeného súdu dňa 21.2.2014 a zákonné náležitosti, ktoré má v zmysle príslušných ustanovení O.s.p. mať už samotná žaloba, považoval súd osobitne s týmto vyjadrením vo veci spojené trovy, za úplne neúčelné. I z týchto dôvodov pristúpil súd v tomto konaní k postupu podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a rozhodol, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

Postupom podľa § 160 ods. 1 O.s.p. umožnil súd žalovanej, vzhľadom na jej rodinné, sociálne a príjmové pomery, splniť týmto rozsudkom jej uložené povinnosti v splátkach, ako je uvedené v bode I. výrokovej časti rozsudku, ktorých výšku vo vzťahu k situácii žalovanej (s ohľadom na návrh výšky splátok učinenej ňou samou) považuje súd za primeranú, pričom zároveň súd v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. určil aj to, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.